

VARNAGEL

Av: **Kenny ”Rille” Sörberg**

Foto: **Erlend Lånke Solbu och Jon Alexandersson**

I slutet av 1999 var det mycket tramsande om det nya millenniet som stundade. Datorer skulle sluta fungera och resten av jorden skulle gå under. Folk sålde sina pinaler och sade farväl till sina hem. En trallpunkare tror dock naturligtvis inte på sånt där vidskepligt nonsens. Vår oro detta år baserades snarare på att genren gått på svältföda under några tunga hundår. Det var då de kom. Inte 1000 punx, men väl fyra grabbar från Vällingby/Bromma. Menyn: Tvåtakt, stämsång, påhittiga gitarrslingor, mollig sång och politiska texter. Ett välsmakande recept och ett vinnande koncept. Snabbt blev Varnagel en stor favorit hos undertecknad och hos större delen av min dåvarande umgängeskrets. Efter nio år av glädje och musikaliskt välstånd lade orkestern av 2008. Tretton år senare tillkännagavs att bandet var återuppstått med följande kokkar: **Tobbe Malm: gitarr & sång, Erik Broström: bas & kör, samt Fredrik Tjerneld: trummor & kör.** Som brukligt är genomfördes intervjun på Messenger och svarsobjekten var **Tobbe och Erik.**

Vi börjar med frågan som alla Varnagel-kännare ställer sig: Vad har Joel Malm egentligen gjort för ont?

Mr Joel har varit bandets följeslagare och kamrat genom alla år. Han har vikarierat på gura för Henkan flera gånger tidigare genom åren, och senast då på Kraken 2019 på Beat Butchers 35-årskalas. När Henkan blev av officiellt 2021 testade vi att bli en trio rent kreativt och tyckte det var jåkligt skoj med en annan dynamik och involvering från alla. Sedan när vi skulle spela live nu med start 2022, var Joel den givna att fråga. Gällande vad ont snubben gjort, vill vi nog inte skvallra om det då han ju inte sitter med här och kan försvara sig.

Hehe. Men har han inte - på grund av sina både korta och längre inhopps genom åren + sin pepp och allmänna vänlighet - förtjänat att äntligen få bli fast medlem?

Hans papper ser bra ut, det medges.

Right. Cirkeln sluts på ett sätt, i och med den här intervjun i just det här magasinet. Blaskans chefredaktör, Pelle var nämligen den som uppmanade mig att köpa er debutdemo ”En ny tid” på Mera Hitlåtar 2000. Resten är historia...

Ja, vad ska man säga. Är ju verkligen fett när man tänker på det – 23 år sen. En nyfiken fråga bah - hur gick det till när du la vantarna på den, minns du?

Ja, den fanns att köpa där på festivalen. 1000dB-Lasse sålde den för en tjuga. Även om Pelle hade dokumenterat dåligt omdöme redan då, så är man ju beredd att chansa lite när det gäller trallpunk...

Definitivt. Ah, just ja, Lasse! Det var en fin butik han hade inne i Sthlm på den tiden. Inte vanligt med butiker som säljer DIY-prylar, varken då eller nu.

Den här intervjun riskerar ju att till stora delar bli en nostalgitripp. Dels för att jag kom på en massa anekdoter från spelningar och efterfester när jag funderade på frågor. (De flesta av dessa har dock fått stanna som just roliga minnen.) Men framförallt för att ni kom fram under en period där trallpunkten gått på sparlåga i några år och det ibland kändes som att endast ni och Skumdum höll fanan hög, plus att jag såklart verkligen uppskattade era låtar. Men nu är ni ju faktiskt ett aktivt band på nytt. Så, varför drog ni egentligen igång Varnagel igen i början av 2022?

Ja, den bilden delar vi med dig såklart. När vi startade från början och hade våra tidiga aktiva år var det kanske inte riktigt som det var innan på mitten av 90-talet, eller nu heller för den delen. Många tyckte det vi gjorde var passé och vissa t.o.m. såg ner på det, särskilt här i

Stockholm, vilket nog mest triggade oss att köra på. Vi visste ju var vi kom ifrån liksom och skämdes inte för det. Lite utanförskap är inte dumt i kulturskaparsammanhang.

Återförening, ja. Vi la ner 2008 och fanns inte som ett aktivt band under ett gäng år. Men under de åren hann vi spela live tre ggr, släppa nytt material och en samlingsplatta på det för oss nygamla formatet vinyl. Trots att vi inte fanns som band var det ändå lite pyrande glöd hela tiden, men stjärnorna stod inte helt rätt för att plöja på förrän 2021. Då hade vi snackat till och från om det ett tag och kände att det började komma idéer på text- och musikmaterial som skulle kunna bli nya Varnagellåtar.

Sen gällande fanan vill vi gärna också poängtera att även om det var lite böldigt Stiltje i scenen då så fanns många smarriga band samtida med oss och som vi lirade med och vill slå ett slag för här, typ Senap, Sex n' Samlevnad, Greta Kassler, Ubba, Slutstation Tjernoby, Vintertid, Frost och inte minst Svea Hovrätt! Plus Kalabalik i Lingonskogen/Sällskapsresan! (and the list goes on)

Absolut. Simma i Vättern, Kallt Stål och så vidare... hehe. Ni är ju som sagt officiellt en trio numera. Jag blev kanske inte jätteförvånad när jag såg att Henkan inte var med på Varnageltåget 2021/2022. Jag har ju träffat honom ett antal gånger och har bara gott att säga om honom, men känslan har ju varit att han kanske inte haft den här klassiskt punkiga personligheten (trots sitt ”gröna jävla hår”). Jag minns bland annat en krogrunda i Stockholm efter nån av era spelningar runt 2005 kanske. Henkan tyckte att vi skulle gå in på nåt stekarställe och körde det taktiska tugget med dörrvakten på ett otroligt hemtam sätt, medan Tobbe och jag och nån mer stod tio meter därifrån och kände oss som de fula ankungarna, haha.

Så var det säkert, haha. Men ölen hittade nog sin väg ner i strupen ändå, och det var Henkan bra på. Han knegade f.ö. som bartender på den tiden och hade lärt sig hur man för sig i gräddan för att stilla törsten när nöden så krävde.

I slutet av 2022 släpptes er fjärde fullängdare ”I vargars land”. Är ni nöjda med nya plattan?

Ja, asså när vi satte igång med låtskriveriet för plattan sa vi att det inte är läge att försöka göra 20-åriga varnaglar igen utan att vi ville göra låtar som känns som oss nu... Sen brände vi bara igång och det blev lite som det blev. Resultatet blev ganska mycket Varnagel ändå, liksom lite automatiskt. Nu i efterhand gillar man väl vissa av låtarna mer och andra mindre, som det alltid är. Om man ska svara på frågan om vi är nöjda måste svaret ändå bli ja, även om man som de flesta band också känner att vi kan bättre och det känns även lite tydligare igen vad vi håller på med. I nuläget har vi en hel del idéer på nytt material, och säkert mer än innan Vargar-plattan. Och det är väl kanske för att vi har varit igång och lirat igen, varit mer aktiva i scenen etc.

Mm, det märks tycker jag, att ni inte försökte bli 20-åriga Varnaglar igen. Förutom att dynamiken i musiken blir lite annorlunda med en trio versus kvartett, så tycker jag det är intressant att jämföra texterna förr och nu. Jag tycker definitivt att man kan urskönja en hel del skillnader. Håller ni med och vilka är i så fall skillnaderna? Det första enkla uppenbara är att texterna i regel känns kortare. Man har sagt mycket genom åren och till slut blir man nog lite bättre på att få sagt det man vill säga med färre ord, vilket också gjort att låtarna generellt kortare. Men gällande innehållsskillnader är det svårt för oss att sätta fingret på vad de exakt är mellan 00-tal och 20-tal. Det klart att det är skillnader i hur en 20-åring och en 40-åring uttrycker sig och på den verklighet som man möter, och dessutom har ju också världen vridit sig några varv sedan dess. Så det är klart det blir skillnader, men vi känner nog – kanske naivt – att de känslor och tankar vi skriver